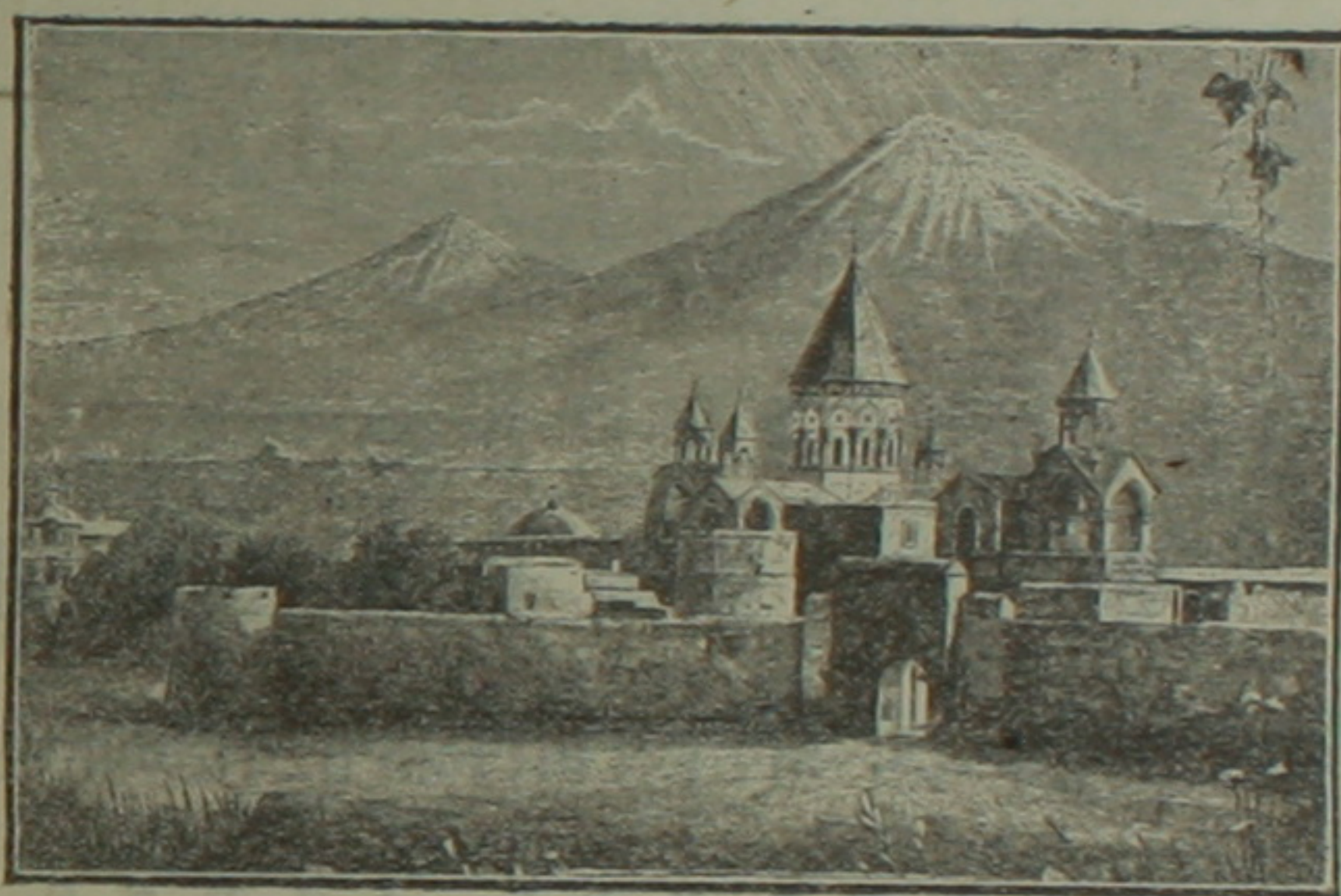

ԱՐԱՐԱՏ

Դարեր եկան, դարեր անցան, Էջմիածին,
Քո հիմն անշարժ ու անսասան, Էջմիածին.
Չես ձեռակերտ դու մարդկեղէն ու առօրեայ,
Դու շողակաթ լուսոյ խորան, Էջմիածին:

Խաւարի մէջ դու վառուեցար որպէս կանթեղ,
Վառ պահեցիր մեր սրտերում կայծն երկնային.
Անփառունակ ստրուկ երկրի դու լուսագեղ
Անշէջ փարոս ազատութեան, Էջմիածին:

Ցրուած հօտի դու ժողովող անքոյթ փարախ,
Հաստաւ լինի թող մեզ վերայ քո հովանին.
Գլխդ տրի սուրբ օրհնութեամբ ծաղկիւր խաղաղ,
Փառք ապաւեն մեր աննման, Էջմիածին:

Յ. Յովհաննիսեան

4 ՅՈՒՆԻՍԻ 1895

